

Misna slavlja i župni oglasi

Pon.; 21. kolovoza	18.30 + Vlado Cazin
Utor; 22. kolovoza	18.30 + Anka i Anton Bošnjak
Srij., 23. kolovoza	18.30 + Milan Žilić i Anđelka Pribanić
Čet., 24. kolovoza	18.30 + Marijan i Katica Puškarić
Petak, 25 kolovoza	18.30 + Ljubica Badanjak (30.dan) Tomica Božičević (S Tominog Brda)
Sub., 26. kolovoza	18.30 Sv. Misa i vjenčanje: Dubravko Rupčić i Irena Capan
27. kolovoza	8.30 CEROVNIK: + Nikola Luketića
21. NKG	10 SVETIŠTE: Misa za narod i cjelodnevno klanjanje
Mlada nedjelja	16.45 Blagoslov s Presvetim i Sv. Misa: + Anka Žlimen

HVALA SVIMA – koji su pomogli organizirati proslavu Velike Gospe. Radujemo se lijepom i tečnom proteklom slavju. Još jednom prenosim riječi zahvale oca biskupa Zdenka na uloženom vremenu i velikim pripremama koje su se događale više dana prije proslave. Također prenosim riječi zahvale i oduševljenja našeg ovogodišnjeg propovjednika i predvoditelja trodnevnice *mons. dr. Milana Šimunovića* koji je svoje pastoralne studijske dane započeo višemjesečnim boravkom u Oštarijama i Ogulinu.

**Divo Majko, rajska vrata,
Ti Kraljice svih Hrvata.
Čuvarice imena
U najteža vrmena!**

Hvala svim župljanima-moliteljima koji su s vjerom i pobožnošću dolazili u Svetište te uzdizali svoje pogleda, ruke i vapaje svoga srca u zagovor Mariji kako za sebe tako i za sve hodočasnike koji su se utekli proteklih dana pod Gospin plašt milosti. Neka vas i dalje prati. Osobito HVALA članovima župnih vijeća i ostalih župnih zajednica/grupa koji su SAMI BEZ POZIVA pružali ruku pomoćnicu, davali sugestije te samozatajno preuzimali organizacijsku odgovornost u dogovoru sa župnikom i pojedinim koordinatorom (*nabavljali cvijeće, donosili kolače, povrće, hranu i piće, novčano darovali Svetište, nadopunjavali potrebite nedostatke...*). Neka svima Bog po zagovoru Gospe od Čudesa udijeli blagoslov.

Hvala svim udrugama, društvima i institucijama koje su se odazvale pozivu župnika te su svojim sudjelovanjem dale svoj nezamjenjivi doprinos kako bi i vjersko i društveno okupljanje proteklo u najboljem redu. Osobito hvala na vašim korisnim sugestijama...

**Divo Majko, nas se siti;
Uvik ćemo tvoji biti.
Sve nas bolne ozdravi;
Nikeg ne zaboravi!**

POTREBNO je proanalizirati višednevne aktivnosti koje su se događale te na sam tijek slavlja pojedinačno se osvrnuti. Zapažaju se i određene mogućnosti doradivanja dosadašnjeg programa kao i uređenja prostora za hodočasnike i molitvu. Kako reče prof. Šimunović, ovo mjesto doista može

još više prerasti u molitveno ozračje Svetišta koje ime s pravom nosi. Valja poraditi osobito na jačem duhovom ozračju te izbjeći olako nametljivu prozirnu komercijalizaciju. O tome ćemo porazgovarati u radnim grupama i susretima župnih vijeća koja su u mogućnosti sve ovo promišljati i polako unaprjeđivati na dobrobit svima.

„Marijina svetišta uvijek privlače jer vjernici osjećaju unutarnju potrebu da Mariji iskažu zahvalnost za njezinu majčinsku pomoć u različitim životnim poteškoćama. Bezbrojna su svjedočanstva Marijine pomoći, a sva naša marijanska svetišta nakrcana su zahvalnim pločama koje žive svjedoče tu istinu...“ *mons. Zdenko Križić, biskup.*

Dar od 200 kn za Župu Oštarije ili 150 kn za Župu Cerovnik možete uplatiti:

Župa Oštarije	IBAN HR30 2340 0091 1101 7283 7
Župa Cerovnik	IBAN HR56 2402 0061 1004 0659 6

Izdavač: pop Antun Luketić - Župni ured Oštarije: www.zupa.ostarije.com

Pod Gospinim plaštom

OŠTARIJE i SKRADNIK, CEROVNIK i VOJNOVAC
047-584-070 • 098-887-044 • pop.ante@gmail.com
20. kolovoza 2017. • 20. NKG • God. VIII. • br. 34 (364)

O ženo, velika je vjera tvoja!

Čitanje svetog Evandjelja po Mateju: U ono vrijeme: Ode Isus i povuče se u krajeve tirske i sidonske. I gle: žena neka, Kanaananka iz onih krajeva, iziđe vičući: »Smiluj mi se, Gospodine, Sine Davidov! Kći mi je teško opsjednuta!« Ali on joj ne uzvratni ni riječi. Pristupe mu na to učenci te ga moljahu: »Udovolji joj jer više za nama.« On odgovori: »Poslan sam samo k izgubljenim ovcama doma Izraelova.« Ali ona pride, pokloni mu se ničice i kaže: »Gospodine, pomози mi!« On odgovori: »Ne priliči uzeti kruh djeci i baciti ga psicima.« A ona će: »Da, Gospodine! Ali psići jedu od mrvica što padaju sa stola njihovih gospodara!« Tada joj Isus reče: »O ženo! Velika je vjera tvoja! Neka ti bude kako želiš.« I ozdravi joj kći toga časa. *Riječ Gospodnja. (Mt 15, 21-28)*

Kako vlastitu molitvu oživjeti?

Kako je ispuniti *srčanim i iskrenim* predanjem žene Kanaanke? Naše su molitve snažne kada u svakidašnjemu životu *ostvarujemo* ono za što molimo. Ako se, primjerice, molimo za zdravlje, trudimo se misliti u svojoj svakidašnjici na zdravlje a ne na bolest. Ako se molimo za mir i slogu, moramo nastojati u svom bližnjemu gledati ono što je dobro. *Ispravno moliti znači ispravno živjeti.* Kako izgleda naša svakidašnjica? O čemu razgovaramo? Ogovaramo li? Jesmo li zavidni? Jesmo li pesimistični? Trošimo li uludo vrijeme na ispraznosti ovoga svijeta ili na duhovni napredak? Ako je tako, tada molitva nema učinka u našoj nutrini. Ona u konačnici ostaje bez plodova. To nije molitva koja se živi!

Netko reče da Bog na molitve odgovara na jedan od tri načina: a) Da. b) Ne još. c) Imam za tebe nešto bolje. Kod istinske vjere ostaje uvijek određena *napetost* između ljudskih želja i Božje volje. Takva molitva ne pretpostavlja neznanje Boga (jer zna vaš Otac da vam je sve to potrebno!) ili želju da se izmijeni Božja volja, već čovjekovo neznanje o Njegovoj volji u svojoj konkretnosti, i s druge strane, svijest da je Božja volja dobrohotna prema nama.

Molitva je vjera na djelu. A bezuvjetna vjera uvijek dolazi *prije* iskustva. Najprije valja probuditi vjeru, pa će čovjek zatim dobiti i dovoljno 'znakova na putu'. Molitva je najradikalniji oblik vjere, odnosno poniznosti pred Bogom. Takva vjera ima oči koje u svakom događaju života umiju vidjeti mnogo više od onoga što bi čovjek htio odmah i neposredno razumjeti. Prava vjera ima samo jednu brigu: da sve ono što nam se čini da posjedujemo stavimo u Ruke koje su mnogo sigurnije od naših. Ako u svom srcu nosimo takvu vjeru, tada će nam Bog otkriti da je ono što nam *svakodnevno* prelazi preko ruku *dostatno* za naš život.

Što je đavolsko opsjednuće?

To je najteži od svih oblika izvanrednoga djelovanja zloduha. Da bi opisalo tu pojavu, Sveto pismo koristi glagole kao što su: *napadati, obuzeti, opsjednuti, zlostavljati, satrti* (usp. 1 Sam 18,10; 19,9; Mt 15,22–25; 17,14–15; Mk 1,23; 5,2; 7,25; 9,17; Lk 4,33; 8,27; 9,38–39). Ovi nam izrazi pomažu razumjeti što je đavolsko opsjednuće: nasilno zaposjedanje, ulazak u tijelo ljudskoga bića koje gubi svoju neovisnost i slobodu. Zloduh se hoće dočepati volje i psihofizičkih sposobnosti svoje žrtve i upravljati njima. O. Gilbert Gagnon tvrdi da zloduh može “neposredno djelovati na izvanjska i unutarnja osjetila, a posredno na razum i volju, ali samo Bog ima neposrednu moć nad umom i razumom”. Iako duša ostaje slobodna, zloduh može djelovati na tijelo opsjednute osobe kao da je njegovo vlastito. Budući da Sotona nema materijalno tijelo, on će koristiti organe i udove opsjednute osobe da bi djelovao, kretao se, govorio..., a dotična ga osoba u tome ne može spriječiti. O. Balducci objašnjava da se “đavolsko djelovanje širi i na živčani sustav, pa dakle i na vegetativne i osjetne funkcije u toj mjeri da kod opsjednute osobe može uzrokovati razne promjene u biofizičkim funkcijama”. Kod osobe koja je pod vlašću zlih duhova može, dakle, doći do nadljudskih pojavnosti. O tome u sljedećemu odgovoru.

“Nije isključeno da u nekim slučajevima zao duh uspijeva vršiti svoj utjecaj ne samo na materijalne stvari, nego i na ljudsko tijelo; u tome slučaju govorimo o đavolskome opsjednuću. Nije uvijek lako razlučiti što je u tim slučajevima nadnaravno (ono što je s onu stranu naravi). Crkva nikada olako ne pripisuje neke događaje neposrednu uplitanju đavla, ali se ne može a priori nijekati da, u svojoj težnji da naudi i navede na zlo, Sotona može prispjeti tome krajnjem očitovanju svoje nadmoćnosti.” (Ivan Pavao II., *Opća audijencija*, 13. kolovoza 1986.)

Kakvu moć zloduh ima nad opsjednutom osobom? Volja opsjednute osobe je kao oduzeta: ona ne može upravljati svojim ponašanjem i načinom govora, vlast nad njima ima zloduh ili zlodusi koji su u njoj. Tijekom egzorcizma osoba nikako nije odgovorna za ono što čini ili govori. Činjenica je da zloduh može govoriti kroz usta opsjednutih. K meni je došla jedna gospođa u godinama, vrlo otmjena i iznimno uljudna. Čim sam započeo s molitvom egzorcizma, dogodio se užas: iz njezinih su usta izlazili samo krici, prostačke i prljave riječi i kletve. Poslije egzorcizma ta se dama srećom nije ničega sjećala, nego se vratila svojem uobičajeno profinjenu ponašanju...

Koji su uzroci đavolskoga opsjednuća? Prvi je uzrok nesumnjivo grijeh. Opsjednuće je jasan znak moći koju je Sotona zbog grijeha stekao nad čovjekom. Čak i najveći grijesi ne vode odmah i do opsjednuća, ali svaki grijeh predstavlja otvorena vrata za djelovanje Zloga. Neki grijesi, kao sotonistički savez sa Sotonom napisan vlastitom krvlju, crne mise, profanacija euharistije ili teška moralna zastranjenja, mogu biti uzrok opsjednuća. Prokletstva izrečena s nakanom da se ostvari neko zlo ili izazove smrt, uroci i sotoniski obredi mogu biti dovoljno teški da Sotona i zli dusi zaposjednu neku osobu.

Koji su znakovi opsjednuća? Rimski obrednik (službeni tekst Katoličke Crkve za liturgijska slavlja) daje nekoliko mjerila za razlučivanje koja bi nam trebala omogućiti da prepoznamo pravo đavolsko opsjednuće: “Na nepoznatu jeziku govoriti veći broj riječi ili razumjeti govornika; obznanjivati daleke i tajnovite stvari; pokazivati snagu nerazmjernu dobi ili stanju. [...] žestoka odbojnost prema Bogu, presvetom Imenu Isusovu, blaženoj Djevici Mariji i svetima, Crkvi, riječi Božjoj, stvarima, obredima, osobito sakramentalnima, i prema svetim slikama.”

Jasno je da ovi “znakovi koji otkrivaju” đavolsko opsjednuće imaju vrijednost samo naznake jer ih rijetko nalazimo sve zajedno u jednomu te istom slučaju opsjednuća. Neka mjerila za razlučivanje, kao na primjer pokazivanje snage koja nadilazi dob i tjelesno stanje, ne može se ustanoviti prije, nego tijekom egzorcizma. Egzorcist mora isto tako voditi računa o izvanjskim očitovanjima koja se mogu dogoditi za vrijeme krize opsjednuća: *trans*, potpuna promjena osobnosti, nagle promjene izraza lica, mijenjanje glasa, ponašanje kojim osoba očituje kao da je pod vlašću neke tuđe osobnosti. U drugim slučajevima opsjednuta osoba može sačuvati potpuno svoju svijest, ali ne uspijeva vladati svojim ponašanjem za koje osjeća da nije njeno. Jedan od najvažnijih znakova na kojima se temelji razlučivanje đavolskoga opsjednuća jest žestoka odbojnost koju opsjednuta osoba iskazuje prema svemu što je posvećeno. To je nesumnjivo važan čimbenik koji se uzima u obzir, iako ne treba isključiti mogućnost da određeni bolesnici mogu razviti “iznimnu duševnu odbojnost prema svemu što je sveto”.

Egzorcist mora biti razborit i mora znati razlučiti narav svakoga ponašanja ili simptoma. Napadaji neobuzdana delirija, neusklađeno trzanje udova, grčenje tijela, promjena glasa ili nasilno ponašanje prema okolini nisu vezani isključivo uz đavolsko opsjednuće, nego su i klinički simptomi raznih dobro poznatih patologija kao što su histerija, epilepsija i poremećaji osobnosti. Egzorcist će uvijek biti razborit i budan jer Zli ne voli biti otkriven i može podmuklo ući u tijelo neke duševno nestabilne ili bolesne osobe kako bi se bolje prikrio “iza” neke patologije. Opsjednuće nije paranormalna pojava, a još manje duševna bolest, nego stvarnost u kojoj se radi o zloćudnoj moći zloduha nad materijalnim svijetom i ljudskim bićem, stvarnost koja je skrivena unutar otajstvenoga Božjeg nauma. “Zlo je negacija Ljubavi. Zlo je odbijanje klanjanja. To je temeljno mjerilo đavolskoga uznemirivanja.” (Ivan Pavao II., *Homilija na misi otvorenja Sinode o pomirenju*, 29. rujna 1983.)

Može li u opsjednutoj osobi istodobno boraviti više zloduha? Sveto pismo i iskustvo egzorcista svjedoče da opsjednutu osobu obično muči više, čak mnoštvo zloduha. Evanđelje nam kaže da je Isus Mariju Magdalenu oslobodio od sedam đavola koji su u nju bili ušli (Lk 8,2). U jednomu drugom odlomku, gdje je riječ o gerazenskom opsjednutom, Isus pita nečistoga duha: “Kako ti je ime?” Ovaj mu odgovara: “Legija mi je ime! Ima nas mnogo!” (Mk 5,9).

Može li zloduh zaposjesti i sveće? Spomenimo i one koje o. Chenesseau naziva “zlostavljani zbog svoje ljubavi prema Gospodinu”. Zloduh nalazi vrlo malo preprjeka kod onih koji žive u grijehu i odbijaju Božju pomoć, ali kada u nekoj duši naiđe na istinsku svetost, njoj najavljuje nemilosrdan rat. Duše koje rastu u svetosti izazivaju sotonsku mržnju u toj mjeri da su neke od njih doživjele čak i opsjednuće. Taj tajanstveni oblik opsjednuća ne treba smatrati kaznom za njihove grijeha, nego kušnjom čiji je krajnji cilj porast njihove duhovne savršenosti i buduće slave u nebu. Gospodin zna kako će ublažiti patnje kroz koje te duše prolaze u vjeri: u dubini njihove duše on zna sačuvati nedodirljiv prostor mira u koji Sotona ne će moći ući. Sveci, dakle, proživljavaju te strahovite muke duboko sjedinjeni s Božjom ljubavlju. To je slučaj blažene Eustohije iz Padove, koju je 22. ožujka 1760. blaženom proglasio Klement XIII., i blažene Marije od Isusa Raspetoga (1846.–1878.). Ova potonja, arapska karmelićanka, koju je 1983. Ivan Pavao II. proglasio blaženom, bila je opsjednuta tijekom četrdeset dana kada je proživjela Isusove kušnje u pustinji. No, Bog iz zla uvijek izvlači dobro: ta je kušnja blaženicu trebala utvrditi u još većemu stanju savršenstva. Sestra Marija od Isusa Raspetoga postala je velika mističarka, ali je istodobno bila najjednostavnija, najponiznija i najodanija karmelićanka. (*bitno.hr*)

